

Vonnisnummer / Griffinummer 2018/1225
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 2 oktober 2018
Naam van de eerste beklagde
Systemnummer parket
Dossiernummer

rechtbank van eerste
aanleg Limburg,
afdeling Hasselt
Sectie correctioneel
Kamer 13D

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

1665

1. :
geboren te | , op
wonende te | ,
Belg.

Vertegenwoordigd door Mr. E. VANLOMMEL loco Mr. G. SOLS,
advocaat te 3971 Heppen, Beringssteenweg 51.

1666

2. :
geboren te | op
wonende te | ,
Turkse.

Vertegenwoordigd door Mr. E. VANLOMMEL loco Mr. G. SOLS,
advocaat te 3971 Heppen, Beringssteenweg 51.

TENLASTELEGGING

Verdacht van:

Te | , meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 21 september 2015 en 7 december 2015

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk de verhuur van de woning gelegen te | , zoals vastgesteld in het

De eerste verdachte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot een gevangenisstraf van 18 maanden hoofdens diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen ingevolge arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 15 januari 2008 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

***** ***** *****

Overgeschreven te | Kantoor Rechtzekerheid | op |
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 230,00 euro. De Bewaarder (get.) i.o. |

PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 04.09.2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Grond van de zaak

Aan eerste en tweede beklaagde wordt en laste gelegd zich in de periode tussen 21.09.2015 en 07.12.2015 schuldig te hebben gemaakt aan de verhuring of terbeschikkingstelling met het oog op bewoning van een woning die geenszins voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, meer bepaald de woning gelegen te |

De ten laste gelegde feiten zijn bewezen in hoofde van eerste beklaagde doch niet in hoofde van tweede beklaagde.

Uit de onderzoeksresultaten verzameld tijdens het vooronderzoek en tijdens het ter zitting gevoerde onderzoek blijkt niet dat tweede beklaagde als verhuurder is opgetreden bij de

verhuring van de woning omschreven in de dagvaarding. De vrijspraak in hoofde van tweede beklagde dringt zich op.

Voor wat betreft de plichtigheid van eerste beklagde aan de hem ten laste gelegde feiten verwijst de rechtbank naar de gegevens van het strafdossier, onder meer:

- de vaststellingen van de wooninspecteur van 7 december 2015 (PV nr. { });
- de vaststellingen in de technische verslagen met fotodossier toegevoegd aan hoger vermeld PV;
- de huurovereenkomst toegevoegd aan hoger vermeld PV.
- het verklaringen van I , waaruit blijkt dat zij samen met haar man en haar drie kinderen de woning betrekken sinds 21 september 2015 en dat zij een maandelijkse huurprijs betalen van 600 euro, huurprijs welke door haar man thuis bij beklagde gaat betalen.

De bewering van eerste beklagde dat hij niet wist dat het pand niet voldeed aan de minimale vereisten kan niet worden gevolgd gelet op het aantal vastgestelde gebreken: het gebouw had een totaal van 24 strafpunten, terwijl de woning een totaal had van 72 punten op het technisch verslag en derhalve ongeschikt was..

Voor het bestaan van de ten laste gelegde feiten is geen bijzonder, noch algemeen opzet vereist is. Het morele bestanddeel van onachtzaamheid of nalatigheid volstaat voor de strafrechtelijke beteugeling.

Het feit dat het huurcontract niet werd ondertekend pleit evenmin vrij. Het is de verhuring of de terbeschikkingstelling van een pand dat niet voldoet aan de minimale kwaliteitsnormen dat verboden is. Vereist is geenszins dat een schriftelijk contract van verhuring bestaat.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat beklagde schuldig is aan de hem tenlaste gelegde feiten.

Beklagde bevindt zich in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van 18 maanden hoofdens diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen en dit ingevolgd arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 15 januari 2008, dat kracht van gewijsde had bekomen op het ogenblik van de huidige feiten en de nieuwe feiten gepleegd zijnde voordat vijf jaar verlopen zijn sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

2. Straftoemeting in hoofde van eerste beklaagde

De aard van de hierna volgende straf, en de omvang ervan acht de rechtbank gepast gelet op de aard en de ernst van de gepleegde feiten, waarbij onder meer dient rekening te worden gehouden met het feit dat een dergelijke woning levensgevaarlijk is voor de bewoners ervan, de persoon van beklaagde, de staat van wettelijke herhaling en het strafregister van beklaagde.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

Op het verzoek tot toekenning van de gunst van het uitstel al dan niet gekoppeld aan probatievoorwaarden wordt niet ingegaan.

Beklaagde werd reeds eerder veroordeeld tot een gevangenisstraf van meer dan 12 maanden zodat hij niet langer in aanmerking komt voor de gunst van het gewone uitstel.

Probatie-uitstel, waarvoor beklaagde wettelijk gezien nog in aanmerking komt, komt gelet op de aard van het misdrijf als niet passend voor. Het is onduidelijk welke probatie-voorwaarden van aard zijn om te voorkomen dat beklaagde zich in de toekomst nog zou schuldig maken aan het plegen van de bewezen verklaarde feiten.. Een effectieve bestraffing dringt zich op teneinde beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien.

3. Verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vorderde schriftelijk de verbeurdverklaring van de geldsom van 1.800,00 euro overeenkomstig artikel 42, 3° Sw. en artikel 43bis Sw. lastens derde beklaagde.

Artikel 42,3° Sw. heeft betrekking op de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf voortkomen.

Het spreekt voor zich dat het vermogensvoordeel dat voortkomt uit het misdrijf een woning te verhuren/ter beschikking te stellen die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode, bestaat uit de betaalde huur.

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen blijkt dat door de huurder 600 euro huur per maand over de periode van 21 september 2015 tot en met 7 december 2015 werd betaald.

De rechtbank bepaalt het vermogensvoordeel dan ook op 1.800 euro.
Dit vermogensvoordeel dient verbeurd te worden verklaard.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van beklaagde worden gevonden, zodat de geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring op het daarmee overeenstemmend bedrag betrekking heeft.

4. Herstelvordering

Uit de vaststellingen van de wooninspecteur van 18.07.2017 blijkt dat het pand omschreven in de dagvaarding beantwoordt aan de minimale kwaliteitsvereisten en dat geen gebreken werden vastgesteld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is de herstellvordering ondertussen zonder voorwerp geworden.

TOEGEPASTE WETTEN

Er werd rekening gehouden met volgende wettelijke bepalingen:

Wetboek Strafvordering art. 162,185,191, 194,197

Strafwetboek art. 38,40,56

Wet 05.03.1952 art. 1, Wet 28.12.2011 art. 2 en Wet 25.12.2016 art. 59

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

KB. 28.12.1950 art. 91 al. 1

KB. 28.12.1950 art. 91 al. 2 gewijzigd bij art. 1 KB. 13.11.2012

Wet 19.03.2017 art. 4§3

Wet 15.06.1935 art. 13,14,31-41

De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSpraak

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK.**

OP STRAFGEBIED**Eerste beklagde :**

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de dagvaarding.

Stelt vast dat beklagde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van **500,00 euro**. Stelt vast dat het feit gepleegd werd na 31.12.2011, zodat art. 2 van de wet van 28.12.2011 i.v.m. de opdecimen, van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 50 opdecimen (vermenigvuldiging met 6), gebracht wordt op **3.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Verklaart verbeurd het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten bedrage van **1.800,00 euro** bij equivalent.

Verwijst de veroordeelde tot de **kosten** van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van **281,46 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een **geïndexeerde vergoeding** van **51,20 euro**.

De rechtbank veroordeelt de beklagde om bij wijze van bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van **20,00 euro** (toepassing van artikel 4 §3 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand).

Tweede beklagde

Verklaart beklagde niet schuldig aan de feiten van de tenlastelegging, onder welke kwalificatie ook, en spreekt haar vrij.

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 2 oktober 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, sectie correctioneel, 13° kamer, samengesteld uit :
Mevrouw I. LOMMELEN, rechter, alleenzetelend rechter,
in aanwezigheid van de heer E. STEYLS, substituut-procureur des Konings,
met bijstand van mevrouw S. THANS, griffier.

S. THANS

I. LOMMELEN

EENSLUIDEND AFSCHRIFT afgeleverd aan

dhr. Procureur des Konings, p.182/82/B
Ingevolge omzendbrief nr.
Hasselt de ... 20 DEC. 2018
De griffier-hoofd van dienst

J. MARTENS

TOEG. GRIFFIER
ART 330TER CER W

Rep. Nr. 3092

Tegen huidig vonnis werd geen
rechtsmiddel aangewend voor

wat betreft Zengin F. & Zengin N.

Hasselt, 20 DEC. 2018

De griffier-hoofd van dienst

J. MARTENS

TOEG. GRIFFIER
ART 330TER CER W

